ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା କୁଡ଼ିଏ

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ: ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦୟ ଓ ପତନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ତାନାବାନାର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2023-12-15

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରାୟସଃ ଏହା ସୂଚିତ କରନ୍ତି ଯେ, ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଶିକ୍ଷାମାନେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦୟ ଓ ପତନ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି।

> “ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଜାତିମାନଙ୍କର ଉଦୟ ଓ ପତନ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରୁ ଆମେ ଶିଖିବାକୁ ହେଉଛୁ ଯେ କେବଳ ବାହ୍ୟ ଓ ଲୌକିକ ମହିମା କେତେ ନିରର୍ଥକ। ବାବିଲୋନ, ତାହାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ବୈଭବ ସହିତ—ଯାହା ପରି ଆମ ଜଗତ ପୁନଃ କେବେ ଦେଖିନାହିଁ—ସେହି ଶକ୍ତି ଓ ବୈଭବ, ଯାହା ସେହି ଯୁଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏତେ ସ୍ଥିର ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ମନେ ହୁଏଥିଲା,—ସେ କେତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଗଲା! ‘ଘାସର ଫୁଲ’ ପରି, ସେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା। ଯାକୁବ 1:10। ଏହିପରି ମାଦୀ-ପାରସୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ, ଏବଂ ଯବନ ଓ ରୋମର ରାଜ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ। ଏବଂ ଯାହାର ଭିତ୍ତି ଭାବେ ଈଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି, ସେସବୁ ଏହିପରି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। କେବଳ ସେହି ଜିନିଷ ଟିକେଇ ରହିପାରେ ଯାହା ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଯୁକ୍ତ ଅଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ତାଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନେ ହିଁ ଆମ ଜଗତ ଜାଣିଥିବା ଏକମାତ୍ର ଅଚଳ ବସ୍ତୁମାନ।” Prophets and Kings, 548.

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର “ଉଦୟ ଓ ପତନ” ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପଦ୍ଧତିର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଅଟେ। ବାବିଲୋନର ପତନ, ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବାବେଲର ପତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି। ପରେ ଦାନିଏଲ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ବାବିଲୋନ ପୁନର୍ବାର ପତିତ ହୁଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 538 ମସିହାରେ ପାପସତ୍ତାର ଶକ୍ତିରେ ଉଦୟ ଓ 1798 ମସିହାରେ ତାହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପତନର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ପାପସତ୍ତାର ଶକ୍ତି ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ। 1798 ମସିହାରେ ପାପସତ୍ତା ପତିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପତନକୁ ରୂପରେଖା କରେ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦରେ, ସେଠାରେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ପାପସତ୍ତା, ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନଥିବାବେଳେ ନିଜ ଅନ୍ତକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଘଟେ, କାରଣ ଏଗାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପଞ୍ଚଚାଳିଶ ପଦ ଓ ବାରୋତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦ ଏକେ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ସେ ମହିମାମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ, ସମୁଦ୍ରଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟରେ, ନିଜ ପ୍ରାସାଦର ତମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ତଥାପି ସେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମିଖାଏଲ ଉଠିବେ, ସେହି ମହାନ ଅଧିପତି, ଯିଏ ତୁମ ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମିତି କ୍ଲେଶର କାଳ ହେବ, ଯେପରି ଜାତି ଥିବା ଦିନରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ମିଳିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ। ଦାନିଏଲ 11:45, 12:1.

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶଟି ବାବିଲୋନ ଦୁଇଥର ପତିତ ହୋଇଛି ବୋଲିଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଗଠିତ। ନିମ୍ରୋଦ ଓ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲୋନ ଦୁଇଥର ପତିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ 1798 ମସିହାରେ ପତିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ଶେଷ ହେବାବେଳେ ପୁନର୍ବାର ସେପରି କରେ।

> ଏବଂ ତାହାର ପଛୁଆଳେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଆସି କହିଲେ, ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନ ନଗର, କାରଣ ସେ ନିଜ ବେଶ୍ୟ ।ଚାରର କ୍ରୋ ।ଧର ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।ରସ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଥିଲା। ପ୍ର କାଶିତ

ବାକ୍ୟ 14:8।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରେ ବାବିଲୋନର ପତନର ପୁନରୁକ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶବ୍ଦ ଓ ପଦବଳୀର ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତତା ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହା ସହିତ, ଏହା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରେ, ଯାହାନୁସାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଅଧ୍ୟୟନ ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକମାନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦୟ ଓ ପତନ ଉପରେ ଆଧାରିତ। ଏହା ଏହି ଧାରଣାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ବାବିଲୋନର ପତନକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ରକୁ ବାବିଲୋନର ସମସ୍ତ ପତନକୁ "ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ, ଯେପରିକି ବାବିଲୋନର ଅନ୍ତିମ ପତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଠିକ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇପାରେ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ବାବିଲୋନର ଦୁଇଥର ପତନ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ନିୟମ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସତ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୁଏ। ବାର୍ତ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ ବାବିଲୋନର ପତନର ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣୀକରଣ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକୁ ବାଇବେଲରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତି, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା, ତାହା ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ "ରେଖା ଉପରେ ରେଖା" ଭାବରେ ଏକତ୍ର କରି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା। ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଅଧ୍ୟେତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେହି ପଦ୍ଧତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର "ବାର୍ତ୍ତା"କୁ ସ୍ଥିରୀକୃତ କରେ। ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା, ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ସଂଯୁକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ଏହା ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ, ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହିପରି ଏକ ଇତିହାସରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ବାବିଲୋନର ଉଦୟ ଓ ଆରମ୍ଭକୁ ଆବୃତ କରେ—ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ—ଏବଂ ପରେ ବାବିଲୋନର ପତନ ଓ ସମାପ୍ତିକୁ—ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଏହି ଦୁଇଏ ମିଶି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ସେହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାକୁ ଦାନିଏଲର ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆରୋପିତ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉ।

ଏହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପତନ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଏବଂ ବେଲଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ପତନ ଓ ବିନାଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏହିପରି ସେମାନେ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷରେ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ବାବିଲୋନର ପତନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ଏହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ରେଖା ବାବିଲୋନର ପତନ, ପୁନରୁଦୟ, ଏବଂ ପୁନଃ ପତନ ଉପରେ ସଂରଚିତ। ସେହି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଏହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଦୁଇ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରହ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଓ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ଦୁଇଥର ଘୋଷିତ ହୁଏ।

ଏହେତୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରାରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ସେହି ପବିତ୍ର ପଦ୍ଧତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବୁ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଅଟେ; ଏବଂ ପରେ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବୁ।

ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ଇତିହାସର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥଚିହ୍ନ ହେଲା, ଯେ ପଦ୍ଧ ତି ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ମଧ୍ ରାତ୍ର ୀର ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟ ବହାର କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେ ଶ ଥିଲା। ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ଇତିହାସର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥଚିହ୍ନ ହେଉଛି, ଯେ ପଦ୍ଧ ତି "ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ାଣୀମୂଳକ ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ। ଆମର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ ରାତ୍ର ୀର ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣାର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରିବା ପାଇଁ, ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସେହି ନିୟମମାନଙ୍କ ଦ୍ ାରା ଯେ ସନ୍ଦେ ଶ ସ୍ଥ ାପିତ ହେଉଛି, ସେହିଟା ହେଉଛି

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ। ମିଲରଙ୍କ ର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବର୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ "ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ସେହି ପଦ୍ଧତି ଅଟେ ଯାହାକୁ ସନ୍ଦେଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ। କେହି କେହି ଭ୍ରମିତ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଜିବା ବିନା, ଯାହା ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଅନୁଭବକୁ ଖୋଜନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମର ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟାଲ ଚର୍ଚ୍ଚମାନେ ସେହି ଭ୍ରମର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦାହରଣ। ସେହି ଏକେ ପ୍ରକାରର ଭୁଲମୁଖୀ ଦିଗନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଟେ, ଯେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଜନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନିତ ଏବଂ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ପଦ୍ଧତିକୁ ଖୋଜିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତି ବିନା, ଠିକ୍ ସନ୍ଦେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ। ଠିକ୍ ସନ୍ଦେଶ ବିନା, ଠିକ୍ ଅନୁଭବ ଅସମ୍ଭବ।

ଏହି ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଚିହ୍ନି ପାରୁନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କେବେ ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି ଯେ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତି ଅଛି, ଏବଂ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଅନେକ ଭୁଲ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ଅଛି। ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଭୁଲ ପଦ୍ଧତି—ଯାହାକି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟରେ ଚୟନ କରାଯାଏ—ହେଉଛି, ବାଇବେଲ କ'ଣ ଶିଖାଏ ବୋଲି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ମତାମତ ଉପରେ ଭରସା କରିବା। ଏହା ମଣିଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ସାଧାରଣ ସମସ୍ୟା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜ ଝୁଣ୍ଡର ଏହି ଭୁଲଭାବେ ଅନୁଭୂତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଠନ କରେ। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକତା, ଏକ ମିଥ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ—ଅର୍ଥାତ୍ ଏମିତି ନେତାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିବା, ଯେମାନେ ବାଇବେଲୀୟ ବୁଝାମଣିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାରଦର୍ଶୀ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ଯେମାନେ ଅପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଝୁଣ୍ଡର ବୁଝାମଣିକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପରିଚାଳିତ କରିବେ ବୋଲି ଧରାଯାଏ। ବାଇବେଲ ନିଶ୍ଚୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଗଠନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁସଂଗଠିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲ କେବେ ମଧ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀୟ ସଂଗଠନର ସେହି ଦୁର୍ନୀତିକୁ ସମର୍ଥନ କରେନାହିଁ, ଯାହା ଏମିତି ନେତାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଣାଳୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯେମାନେ କ'ଣ ସତ୍ୟ ଓ କ'ଣ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ କିଏ ବିଧର୍ମୀ ଓ କିଏ ବିଧର୍ମୀ ନୁହେଁ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

> ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟବସାୟ କର; ଏମିତି ଜଣେ କର୍ମୀ ହେଅ, ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବିଭକ୍ତ କରେ। ୨ ତିମଥି ୨:୧୫।

ଏକ କଳିସିଆ ନେତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଉପଦେଶ ଦେବା, ତିରସ୍କାର କରିବା, ଶିକ୍ଷା ଦେବା, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ ରହିବା; କିନ୍ତୁ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ "ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରି," ନିଜମାନଙ୍କୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁମୋଦିତ" ବୋଲି "ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟୟନ" କରିବାକୁ ହେବ। ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବାର ଯେଉଁ ଠିକ ପଦ୍ଧତିକୁ ବାଇବେଲ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଆମେ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯିଶାୟ ପୁସ୍ତକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେହିହେତୁ ଆମେ ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> ସେହି ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ କଠୋର, ମହାନ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତଲୱାରଦ୍ୱାରା ଲେବିୟାଥାନ୍ କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ବେଧକ ସର୍ପକୁ, ହଁ, ସେହି ବକ୍ର ସର୍ପ ଲେବିୟାଥାନ୍ କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ; ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ରେ ଥିବା ଡ୍ରାଗନ୍ କୁ ସେ ବଧ କରିବେ। ସେହି ଦିନ ତାହାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ତୁମେ ଗାଅ, "ଲାଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର।" ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ମୁଁ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ତାହାକୁ ଜଳ ସିଞ୍ଚନ କରିବି; କାହାରି ଦ୍ୱାରା ତାହାର କ୍ଷତି ନ ହେଉ, ଏହିପାଇଁ ମୁଁ ରାତିଦିନ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବି। କ୍ରୋଧ ମୋରେ ନାହିଁ; କିଏ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ କାଣ୍ଟା ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ କାଣ୍ଟାଗଛ ଉଠାଇ ଦେବ? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଗୁଜରିଯିବି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାସାଥିରେ ଜ୍ୱାଳାୟିତ କରିଦେବି। ନଚେତ୍ ସେ ମୋର ଶକ୍ତିକୁ ଧରି ରଖୁ, ଯେଣେ ସେ ମୋ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିପାରେ; ହଁ, ସେ ମୋ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବ। ଯାକୋବରୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ମୂଳଧାରଣ କରାଇବେ; ଇସ୍ରାଏଲ ପୁଷ୍ପିତ ହେବ ଓ କୁଢ଼ି ଧରିବ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ଜଗତର ପୃଷ୍ଠକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ସେ କି ତାହାକୁ ସେପରି ଆଘାତ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତାହାକୁ ଆଘାତ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ

> ସେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ? କିମ୍ବା ତାହାକୁ ସେପରି ହତ୍ୟା କରାଗଲା କି, ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହତମାନଙ୍କ ବଧ ହୋଇଥିଲା? ପରିମାଣ ମଧ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ, ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ; ପୂର୍ବବାୟୁର ଦିନ ସେ ନିଜ କଠୋର ବାତାସକୁ ନିରୋଧ କରନ୍ତି। ଏହିପରି ଯାକୋବର ଅଧର୍ମ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତାହାର ପାପ ଅପସାରଣର ଏହାହିଁ ସମସ୍ତ ଫଳ: ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପାଷାଣକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଚୂନାପଥର ପରି କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ଆଶେରା-ବୃକ୍ଷମାନେ ଓ ପ୍ରତିମାମାନେ ଆଉ ଉଭେଇ ରହିବେ ନାହିଁ। ତଥାପି ସୁଦୃଢ଼ ନଗର ଉଜାଡ଼ ହେବ, ନିବାସସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହେବ ଓ ମରୁଭୂମି ପରି ଛାଡ଼ିଦିଆଯିବ; ସେଠାରେ ବାଛୁରା ଚରିବ, ସେଠାରେ ସେ ଶୋଇ ପଡ଼ିବ ଓ ତାହାର ଶାଖାପ୍ରଶାଖାକୁ ଖାଇଦେବ। ଯେତେବେଳେ ତାହାର ଡାଳମାନେ ଶୁଖିଯିବ, ସେମାନେ ଭଙ୍ଗି ପଡ଼ିବେ; ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆସି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ପୋଡ଼ିଦେବେ; କାରଣ ଏହା ବୁଝଶକ୍ତିହୀନ ଏକ ପ୍ରଜା; ଏହି କାରଣରେ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କରୁଣା କରିବେ ନାହିଁ, ଓ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଏପରି ହେବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ନଦୀର ପ୍ରବାହପଥରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଶରର ଝରଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝାଡ଼ି ଅଲଗା କରିବେ, ଏବଂ ହେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନଗଣ, ତୁମେ ଜଣେ ଜଣେ କରି ସଂଗୃହୀତ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଏପରି ହେବ ଯେ, ମହା ତୂରୀ ବାଜାଯିବ, ଏବଂ ଅଶ୍ଶୂର ଦେଶରେ ବିନାଶ ପଥରେ ଥିବାମାନେ, ଓ ମିଶର ଦେଶରେ ଛିଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିବାମାନେ ଆସିବେ, ଏବଂ ଯିରୂଶାଲେମର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବେ। ଯିଶାୟ 27:1–13.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ, ଆମେ ପୁନଃପୁନି ସେହି "ଧ୍ୱଜ" ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଛୁ, ଯାହାକି ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପାଇଁ ଡାକେ। ଯିଶାୟ ଗ୍ରନ୍ଥର ସତାଇଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପଦଟି, "ଧ୍ୱଜ"ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି ଏପରି କହେ— "ତେବେ ମହା ତୂରୀ ବାଜିବ, ଏବଂ ଅଶୂର ଦେଶରେ ବିନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାମାନେ ଆସିବେ।" ଅଶୂର ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ବାବିଲୋନର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଏହି ପଦରେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଚେତନବାଣୀକୁ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଗତ ଭାବେ "ଯିରୂଶାଲେମର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ" ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସି ଉପାସନା କରନ୍ତି।

ପଦ୍ୟଟି କୁହେ, "ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ।" "ସେହି ଦିନ," ଯାହା ସେହି ଦିନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ, ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଆହ୍ୱାନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସୋରର ବେଶ୍ୟା ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯେ କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନ ହେବ, ଏବଂ ତାହାର ଦଣ୍ଡଘାତଗୁଡ଼ିକର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବ। କାରଣ ତାହାର ପାପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5.

ଯିଶାୟାଙ୍କର ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଦିନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ସହିତ ଅଧ୍ୟାୟଟିର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହେ, "ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର କଠୋର, ମହାନ ଓ ପ୍ରବଳ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ଲେବିୟାଥାନ୍, ସେହି ବେଧକ ସର୍ପକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଲେବିୟାଥାନ୍, ସେହି ବକ୍ର ସର୍ପକୁ, ଦଣ୍ଡ ଦେବେ; ଏବଂ ସେ ସମୁଦ୍ରରେ ଥିବା ନାଗକୁ ବଧ କରିବେ।"

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଡ୍ରାଗନର ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ (ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଘ), ପଶୁର (ପାପାସୀ) ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାର (ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର) ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠ, ପ୍ରତିଫଳମୂଳକ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାକୁ ପତନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ରବିବାର ଆଇନ ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ଡ୍ରାଗନ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, ଯିଏ ସାତାନ ଅଟେ (ଏବଂ ଯାହାର ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜ୍ୟକୁ ଡ୍ରାଗନ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି), ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ। ଏହା ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଦଣ୍ଡ, ଯାହା

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯିଶାୟାଙ୍କ ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟେ—ରବିବାର ଆଇନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ଏମିତି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ରବିବାର ଆଇନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିନେଇଥିବା ଏବଂ ତାହା ପରେ ଘଟୁଥିବା ଇତିହାସ ସହ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

ଆମେ ସତାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, କାରଣ ଏହା ଅଠାଇଶତମ ଏବଂ ଉଣତ୍ରିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରେ। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ପରିଭାଷାକୁ ଏକ ପ୍ରଣାଳୀରୂପେ ପାଇବୁ, ଯାହା ଆମକୁ ଦାନିୟେଲର ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାନିୟେଲର ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିଷ୍ଠାପିତ କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବୁଝିବାକୁ ସୁବିଧା କରିବ। ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶ ଅଜଗରର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେ ଲେଖିଥାଏ ଯେ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ "ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଗୀତ ଗାଅ" ବୋଲି ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। କାହା ପାଇଁ ଗୀତ ଗାଇବେ?

କାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାଇବାକୁ ହେବ, ତାହାର ଉତ୍ତର ଏହି ଗୀତର ଶିରୋନାମାରେ ମିଳେ, କାରଣ ସେମାନେ "ଏକ ଲାଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ଯାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି," ବିଷୟରେ ଗାଇବେ। ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କାହାଣୀ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର କାହାଣୀ, ଏବଂ ଏହା ପ୍ରଥମେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି।

> ଏବେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ, ତାଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ, ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ଗୀତ ଗାଇବି। ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉର୍ବର ପର୍ବତଶିଖରରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା। ସେ ତାହାକୁ ବେଢ଼ି ଦେଲେ, ତାହାରୁ ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ବାହାର କଲେ, ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଲତାରୋପଣ କଲେ; ତାହାର ମଝିରେ ଏକ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ଭିତରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଚାପାଘର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଶା କଲେ ଯେ ଏହା ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଦେବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜଙ୍ଗଲୀ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଏବେ, ହେ ଯିରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ଏବଂ ହେ ଯିହୂଦାର ପୁରୁଷମାନେ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ମୋର ଏବଂ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କର। ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଆଉ କ'ଣ କରାଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଯାହା ମୁଁ ତାହାରେ କରିନାହିଁ? ତେବେ କାହିଁକି, ମୁଁ ଆଶା କରିଥିଲି ଯେ ଏହା ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଦେବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜଙ୍ଗଲୀ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଦେଲା? ଏବେ ଆସ; ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ମୁଁ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି କ'ଣ କରିବି: ମୁଁ ତାହାର ବେଢ଼କୁ ହଟାଇ ଦେବି, ଏବଂ ତାହା ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ତାହାର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗି ଦେବି, ଏବଂ ତାହା ପଦଦଳିତ ହେବ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରି ଛାଡ଼ିଦେବି; ତାହା ନ ଛଟାଯିବ, ନ ଖୋଦାଯିବ; କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କାଣ୍ଟା ଏବଂ ଶୂଳ ଉଗିଉଠିବ; ମୁଁ ମେଘମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେବି ଯେ ସେମାନେ ତାହା ଉପରେ ବର୍ଷା କରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଛି ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣା, ଏବଂ ଯିହୂଦାର ପୁରୁଷମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ରୋପିତ ଗଛ; ସେ ବିଚାର ଅପେକ୍ଷା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଅତ୍ୟାଚାର; ଧର୍ମିକତା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆର୍ତ୍ତନାଦ। ଯିଶାୟ 5:1–5.

ରବିବାର ଆଇନ-ସଙ୍କଟର ଇତିହାସରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ହେବ, କାରଣ ସେହି ଗୀତ କୁହେ, "ଏବେ ହେ ଯେରୁଶାଲେମର ନିବାସୀମାନେ, ଏବଂ ହେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ମୋର ଏବଂ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କର, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁଛି।" ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ସେହି ଗୀତ ଯାହା ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପିତର କହିଛନ୍ତି, "ଏକ ସମୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଜନ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ ଅଟନ୍ତି।" ଏହା ଏହି କଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ କୌଣସି ବର୍ଷା ପଡ଼ିନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରିକରେ ସେହି ସମୟାବଧିରେ ଆସୁଥିବା ଏଲୀୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯିଏ ସେହି ସମୟରେ ଏକାମାତ୍ର ବର୍ଷା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରନ୍ତି। ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ଗୀତ ଏକ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯିବା ବିଷୟରେ ଅଟେ, କାରଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସେହି ସମୟରେ ଗାଇଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଏକାଧାରେ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ।

> ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶୁଣ: ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥ ଥିଲେ, ଯିଏ ଜଣେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କଲେ, ତାହାର ଚାରିପାଖେ ବାଡ଼ ଦେଲେ, ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାଇଁ ଏକ କୁଣ୍ଡ ଖୋଦାଇଲେ, ଏବଂ ଏକ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ପରେ ସେ

> ତାହାକୁ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଦେଇ ଦୂର ଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଫଳର ସମୟ ନିକଟ ହେବାବେଳେ, ସେ ନିଜ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ତାହାର ଫଳ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ସେହି କୃଷକମାନେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଧରି, ଜଣେକୁ ପିଟିଲେ, ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ପଥର ମାରିଲେ। ପୁଣି ସେ ପ୍ରଥମଥରଠାରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅନ୍ୟ ଦାସମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ। କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ କହିଲେ, ‘ସେମାନେ ମୋର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ।’ କିନ୍ତୁ କୃଷକମାନେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖି ପରସ୍ପର କହିଲେ, ‘ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ; ଆସ, ଆମେ ଏହାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା, ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିକାର କରିବା।’ ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରି, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବାହାରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇ ହତ୍ୟା କଲେ। ଏହିପରି, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ସେ ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କ ସହ କ’ଣ କରିବେ?’ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦୟାହୀନ ଭାବେ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭଡ଼ାରେ ଦେବେ, ଯେମାନେ ଯଥାସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ତାହାର ଫଳ ଦେବେ।’ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହା କେବେ ପଢ଼ନଥିଲ କି, “ଯେ ପଥରଟିକୁ ଗୃହନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହିଟିଏ କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା ହୋଇଛି; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ”?’ ଏହିକାରଣରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇଯାଇ, ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ ସେ ଭାଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଉପରେ ଏହା ପଡ଼ିବ, ସେକୁ ଏହା ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।’ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫରିଶୀମାନେ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣି ବୁଝିଲେ ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ମାଥିଉ 21:33–45.

ଯେବେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପାଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାଇଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ତର୍କ ଓ ଶକ୍ତିରେ ଏପରି ଆକୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଯେ, ଯେବେ ଯୀଶୁ ବିତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭୁ ସେହିମାନଙ୍କ ସହ କ’ଣ କରିବେ, ଯେମାନେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ସେମାନେ ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦେବାରୁ ନିଜକୁ ବାରଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯେବେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟାହୀନ ଭାବରେ ନାଶ କରିଦେବେ, ଏବଂ ନିଜ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭଡାକୁ ଦେଇଦେବେ, ଯେମାନେ ଋତୁ ଅନୁଯାୟୀ ତାହାର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ଦେବେ।”

ତାପରେ ଯୀଶୁ ତ୍ୟଜିତ ପଥର ବିଷୟରେ ଗାଇବାବେଳେ ସେହି ଗୀତରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଦ ଯୋଡ଼ିଦେଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି କହି ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରକୁ ଶେଷ ପଦ୍ୟାଂଶ ସହିତ ସମାହୃତ କଲେ: “ଏହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ କାଢ଼ି ନିଆଯିବ, ଏବଂ ଯେ ଜାତି ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପଥର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ସେ ଭଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଏହା ଯାହାର ଉପରେ ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଗୁଣ୍ଡ କରିଦେବ।” “ତାହାକୁ ଗୁଣ୍ଡ କରିଦେବ” ବାକ୍ୟାଂଶଟି ଯିଶାୟା ସତାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି କଥାକୁ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ କୁହାଯାଇଛି, “ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପଥର ଭଙ୍ଗା ଖଡ଼ିପଥର ପରି କରାଯିବ, ଏବଂ ଉପବନମାନ ଓ ପ୍ରତିମାମାନ ଦଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିବେ ନାହିଁ।” ଏହି ଉଭୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଶୀୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଯୋଶୀୟା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ, ଯେମାନେ “ସାତ ସମୟ”କୁ ପୁନଃ ଆବିଷ୍କାର କରନ୍ତି—ଏହିଯେ ସେହି ଠୋକରର ପଥର, ଯାହା ତାହାକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି ମାନିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରେ।

ରବିବାର ଆଇନର ଦିନରେ, ଯେପରି ଇଶାୟା ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ “ପୂର୍ବକାଳରେ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ନଥିଲେ,” ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲାଲ ଦାଖମଦର ଦାଖକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ହେବ୍। ଏହି ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ପୁନଃପୁନି ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ବିନା ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା କୌଣସି ନାହିଁ। ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ଦିନରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଇଶାୟାର ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶରେ, ରବିବାର ଆଇନ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୁଗକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରୁ ତିନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ, ଅଧ୍ୟାୟ ସତାଇଶରେ ରବିବାର ଆଇନର ଦିନ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହେଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ, ଆମେ ସେହି ଗୀତ ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ, ଯାହାକି ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିବେ, ଯେ ସମୟଟି ରୋମର ବେଶ୍ୟା ନିଜ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ସେହି ସ୍ଥିତିବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସିଓନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ମେଷଶାବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାର ଲୋକ, ଯେମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖା ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଯାହା ଅନେକ ଜଳର ଶବ୍ଦ ପରି, ଏବଂ ବଡ଼ ମେଘଗର୍ଜନର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ମୁଁ ବୀଣାବାଦକମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ବୀଣା ବଜାଇବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି। ଏବଂ ସେମାନେ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ, ଏବଂ ସେହି ଚାରି ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଇଲେ; ଏବଂ ସେହି ଗୀତଟି କେହି ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ପୃଥିବୀରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାର ଛାଡ଼ି। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରିନଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟ ପାଇଯାଇନଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:1–5।